

тодата на Аппирта? — 1) Издигатъ температурата на запазваното гѣло до точката за врѣнье и повече; тогазъ бѣлтѣкътъ са съсиря, и самото вещество отъ туй става, малко-много измѣнливо, отдалечава са венчкий въздухъ а заедно съ туй и кислорода, който са намѣрва въ него и съставя главната причина на гниенето, подирь туй веществото, лишено отъ въздухъ, го затварятъ въ особити сѣждове отъ-ввредъ затулени. Тѣй са прекѣсва всѣкий пристѣпъ на кислорода и разлаганьето става комахай невъзможно.

ГЛАВА IV.

Самородно горѣнье.

1698. *Що е самородно горѣнье?* — Горѣнье, произлѣзло безъ подпалянье съ огънь.

1699. *Дайте примѣръ на нѣкое самородно горѣнье?* — Камъннитѣ вжглища, оставени на камара на дъното на корабя, често са запалватъ отъ собствена си топлина. Сжщо тѣй, какъто съ стокитѣ наредени въ нѣкоя маза, а най-много напр. балитѣ памукъ, кълчища, голѣми товари съ кафе, орисъ и пр.

1700. *Защо по нѣкога камъннитѣ вжглища, оставени на дъното на корабя, са запалятъ?* — Защото тѣ съдържатъ сѣрнисто желѣзо, познато подъ названьето сѣрний огненикъ (пиритъ). Огненикътъ отъ желтъ цвѣтъ издава силенъ блѣсъкъ; ако го ударятъ о кремькъ, изъ него са отдѣля множество яносини искри, които распространяватъ неприятна миризма.

1701. *По кой начинъ сѣрнистото желѣзо може да запали камъннитѣ вжглища?* — Съ помощьта на влажностьта сѣрата и желѣзото са съединяватъ съ кислорода и образуватъ сѣрнокисло желѣзо; при това по нѣкога са отдѣля толкозь много топлина, щото вжглищата са запалятъ отъ нея.